Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26140
Copyright: Admont, Benediktinerstift

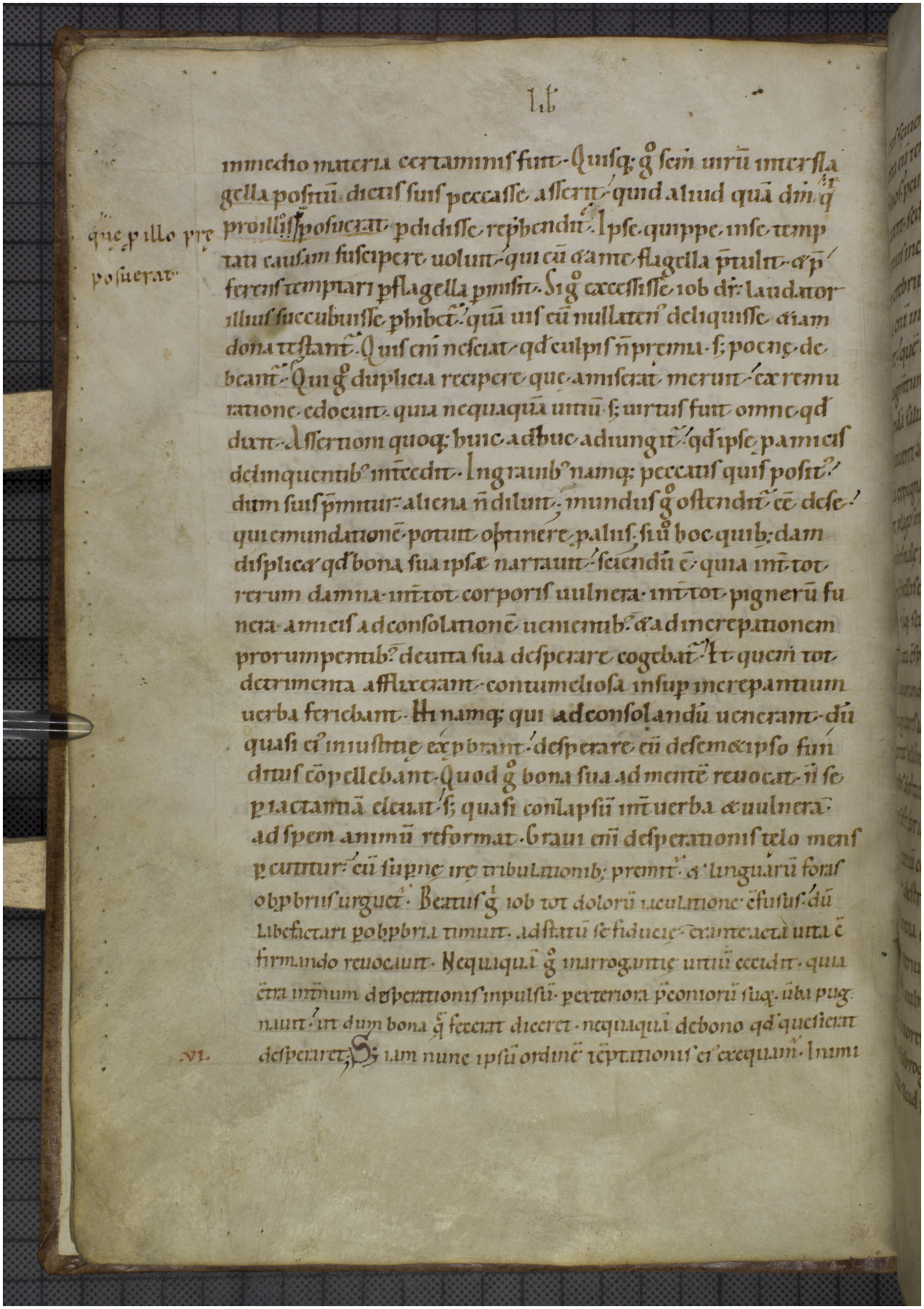

lib

immedio materia certaminis fuit. Quisq; g̃ sem̃ uirũ imersla
gella positũ dicuis suis peccasse asserit. quid aliud quã dm̃ q̃
pro illis posuerat pdidisse reprehendit. Ipse quippe inse temp
tati causam suscipere uolunt. qui eũ a ante flagella ptulit. a p̃
ferens tempiari pflagella pmisit. Si g̃ excessisse iob dr̃ laudator
illius succubuisse phibet. quã uis eũ nullatenus deliquisse a iam
dona testant. Quis enim nesciat qd culpis ñ premu. s; pocnę de
beant. Qui g̃ duplicia recipere que amiserat merui. ex remu
ratione edocuit. quia nequaquã uitiũ s; uirtus fuit omne qd
dicit. Asseruom quoq; huic adhuc adiungit. qd ipse pamicis
delinquentib̃ imitedit. Ingraui b̃ namq; peccatis quis posit̃
dum suis pmittur. aliena ñ diluit. munduis g̃ ostendit. ee desse
quiemundationẽ potuit obtinere. paliis. siũ hoc quib; dam
displicet qd bona sua ipsa narrauit. sciendũ ẽ. quia int̃ tot
rerum damna. int̃ tot corporis uulnera. int̃ tot pigneru fu
nera. amicis ad consolationẽ uenientib̃. a ad increpationem
prorumpentib̃. de cuta sua desperare cogebat. Et quem̃ tot
detrimenta affluxerant. contumeliosa insup increpantium
uerba ferebant. Hi namq; qui ad consolandũ uenerant. dũ
quasi eũ in iustitię exprobrant. desperare eũ de semetipso fun
ditus cõpellebant. Quod g̃ bona sua ad mentẽ reuocat. ñ se
p iactantiã dicunt. s; quasi conlapsũ int̃ uerba a uulnera.
ad spem animũ reformat. Graui enim desperationis telo mens
p cutitur. eũ supne ire tribulationib; premit. a linguarũ foras
obprobrius urguet. Beatus g̃ iob tot dolorũ uiculationẽ efusus. dũ
liberiari pobprobria timuit. ad statũ se fiducię erantiaeri uita ẽ
firmando reuocauit. Nequaquã g̃ interrogantię uitiũ cecidit. quia
etia intimum desperationis inpulsũ. per tenora p̃ conionũ suq. ubi pug
nauit. ut dum bona q̃ fecerat diceret. nequaquã de bono qd̃ quesierat
desperaret. Si iam nunc ipsũ ordinẽ ceptationis ei exequam̃. Inimi

que p illo pre
posuerat.

VI.